

1 PRINCIPIS GENERALS

Des de l'aprovació de la Llei de Creació de la CCRTV l'any 1983 el món audiovisual ha experimentat canvis profunds. El procés d'evolució s'ha accelerat en els darrers temps, especialment amb l'aparició de les tecnologies digitals. S'han multiplicat canals, tant de ràdio com de TV, s'han fragmentat les audiències i ha augmentat la competència entre canals públics i canals privats a l'hora de captar recursos publicitaris. Tot fa pensar que aquest procés ha de continuar encara durant els anys vinents.

El paper que la CCRTV té reservat en un futur ha de tenir en compte aquest canvi i aquest entorn. Els seus mitjans de comunicació i les seves empreses filials faran front als nous reptes socials i ètics que tot això comporta, alhora que mantindran amb fermesa els seus objectius fundacionals.

Els objectius i valors del servei públic a Catalunya

En la seva programació i en el conjunt de la seva activitat, els mitjans de comunicació de la CCRTV es regiran pels objectius i valors següents:

- a) Reflectir la diversitat i garantir la pluralitat i la universalitat.
 - b) Preservar la identitat nacional i reforçar el compromís cívic.
 - c) Ser referent de qualitat.
- a) Reflectir la diversitat i garantir la pluralitat i la universalitat
 - Oferir una informació plural i diversa que permeti al ciutadà formar-se una opinió equilibrada com a membre d'una societat democràticament constituïda.
 - Facilitar l'accés dels grups socials quan ho justifiquin raons d'interès general .
 - Ser un model de credibilitat i d'independència.
 - Fomentar el debat plural sobre qüestions d'interès públic.
 - Ser eina de cohesió social.
 - Garantir la universalitat de recepció, tant pel que fa a la cobertura tècnica com a l'adaptació de la programació a la pluralitat de la demanda.
 - Assegurar la cobertura nacional, però també la diversificació comarcal i local.
- b) Preservar la identitat nacional i reforçar el compromís cívic
 - Preservar la identitat nacional com un procés integrador, en constant evolució i obert a la diversitat, i avançar cap a la formació d'un imaginari col·lectiu en què es puguin reconèixer i implicar tots els ciutadans de Catalunya
 - Promoure la cultura catalana en les diverses manifestacions creatives i artístiques i afavorir la intercomunicació i l'intercanvi cultural i informatiu entre els ciutadans i les ciutadanes de les terres i països de parla catalana.
 - Ser una potent eina de normalització lingüística.
 - Assegurar que el servei públic audiovisual català transmeti els valors que la societat catalana decideixi que li són propis.
 - Fomentar el compromís cívic, la solidaritat, la participació i l'esperit crític.
- c) Ser referent de qualitat
 - Ser eina divulgadora i socialitzadora del coneixement que ajudi a ampliar els horitzons culturals de la població.

- Aspirar a un liderat d'autoritat i prestigi com a resultat d'una adequada percepció de les aspiracions i necessitats dels ciutadans així com de la prestació d'un servei adequat a les possibilitats multimèdia que ofereixen les tecnologies de la informació i la comunicació.
- Impulsar la innovació i experimentació creativa i oferir un bon producte obert a noves idees i nous formats.
- Contribuir a l'enfortiment de la indústria audiovisual a Catalunya.
- Assegurar una àmplia oferta d'entreteniment que, amb criteris de qualitat, doni servei als diferents grups de població presents en la societat catalana.

La responsabilitat editorial

La CCRTV exerceix l'autoritat editorial sobre el contingut de totes les emissions, de les quals és l'entitat responsable. La CCRTV no delegarà en cap cas aquesta responsabilitat. La línia editorial es basarà en el contingut d'aquesta Carta de Principis i en els punts genèrics següents:

- Respectar i defensar els drets humans.
- Elaborar i difondre una informació veraç, rigorosa i imparcial.
- Obtenir la informació per mitjans honrats.
- No fomentar cap tipus de discriminació per motius de raça, religió, llengua, sexe o procedència social o cultural.
- No incitar a la violència.
- Respectar el dret a la intimitat de les persones.

2 PRINCIPIS EN EL TRACTAMENT DE LA INFORMACIÓ

En aquest capítol es contemplem criteris bàsics per als programes informatius que, tanmateix, han de ser tinguts en compte per a totes les emissions i especialment quan aquestes ofereixin informació d'actualitat.

2.1 Veritat i justícia

2.1.1 Imparcialitat o equanimitat i pluralisme

En el debat social i polític, les emissores de la CCRTV respectaran escrupolosament els principis d'imparcialitat i pluralisme. Això vol dir que la informació no tendirà a justificar una conclusió davant d'una altra i que, quan hi hagi fonts contradictòries sobre una qüestió, se n'hauran d'exposar les diferents versions de la manera més completa possible i mantenint un equilibri raonable entre totes les parts en litigi.

L'equilibri contrastat entre les fonts o versions dels continguts informatius ha de permetre a l'audiència dels mitjans de la CCRTV mantenir una actitud crítica i formar-se una opinió pròpia seguint aquests mitjans i els seus continguts informatius. Per això ha de percebre que els temes s'han tractat imparcialment, sense biaixos ni conclusions preconcebudes en el contingut, guió, preguntes o selecció documental.

En les entrevistes, en els informatius i en els programes que incloguin continguts d'aquesta naturalesa, els presentadors i els conductors s'abstindran de defensar opinions ideològiques o polítiques pròpies, o de comportar-se de manera que es pugui interpretar com a presa de

posició per una determinada opció. L'audiència dels mitjans de CCRTV ha de percebre clarament la separació entre la imparcialitat pròpia del tractament informatiu i les diferents opinions que expressin les diverses fonts. Aquest és un objectiu que cal aconseguir en el conjunt de la programació.

Més enllà del que dictin les lleis, s'entendrà el dret de rèplica com una aplicació natural del principi d'equanimitat, i s'aplicarà amb sentit d'anticipació als imperatius legals sempre que les parts afectades ho reclamin de forma justa i raonada.

2.1.2 Exactitud

Les informacions difoses per les emissores de la CCRTV han de ser certes i fidels a la realitat, i mai falses o enganyoses. Totes les notícies han d'haver estat suficientment comprovades per la redacció.

La selecció o tria de les notícies es farà exclusivament pel seu interès informatiu, sense cap restricció o inclusió derivada de compromisos institucionals, d'una sobrevaloració o infravaloració de les fonts informatives, d'endogàmia dels propis mitjans o de concessions o seguidisme informatiu.

En la redacció i en la presentació de les informacions s'actuarà amb diligència per fer-les intel·ligibles i per aconseguir la màxima precisió en les definicions numèriques. En aquest sentit caldrà posar una màxima atenció a l'hora d'oferir dades sobre enquestes i sondejos. (Vegeu 3.4)

Més enllà del que dictin les lleis, s'entendrà el dret de rectificació com una aplicació natural del principi de veracitat, i s'aplicarà amb sentit d'anticipació als imperatius legals sempre que les parts afectades ho reclamin de forma justa i raonada. (Vegeu també 3.1.2)

2.1.3 Cura i rigor

La vocació del tractament de la informació a la CCRTV és la d'oferir notícies amb precisió a partir de la fiabilitat i contrast de les fonts. Això comporta que els professionals hauran de cenyir-se als fets, bandejar els rumors, verificar la procedència de les dades, contextualitzar les notícies i oferir suficients elements de judici, així com defugir l'espectacularització gratuïta.

Un dels criteris bàsics per aconseguir el rigor informatiu ha de ser l'esment de les fonts. En general, les persones que siguin presentades a la ràdio i a la televisió s'hauran d'identificar amb el nom, cognom i el motiu pel qual esdevenen protagonistes de la informació. Només en casos molt excepcionals, se'n podrà ocultar la identitat. (Vegeu 2.2.1)

2.1.4 Les informacions es faran sense excepció respectant al màxim el principi de presumpció d'innocència. (Vegeu 3.6 Plagi)

Més enllà de tots els condicionants legals respecte al plagi, les direccions dels mitjans establiran criteris clars i transparents respecte a

l'ús d'imatges i de documents sonors procedents o emesos per altres mitjans i respecte a la cita d'altres mitjans de comunicació.

2.1.5 Realimentació de la realitat

Freqüentment algunes persones o grups exageren les seves actituds quan perceben que els mitjans de comunicació són presents als escenaris on es produeixen certs fets. Cal procurar que la presència dels informadors i de l'utilatge que necessiten per fer la seva feina no modifiqui substancialment la realitat que han de plasmar. Això haurà de ser tingut en compte especialment en les cobertures en directe. Per això, s'haurà de ponderar molt bé la conveniència d'oferir imatges en directe quan existeixi aquest perill, i, si se'n fa la locució, s'haurà de ponderar bé el context i les circumstàncies dels fets que s'estan veient.

Els informadors, durant les cobertures, no s'han d'implicar ells mateixos en les accions polítiques o cíviques que tinguin els protagonistes de la notícia. Tampoc no han d'incitar aquestes persones a emfasitzar més del compte els seus comportaments, o a fer o deixar de fer certes coses.

2.1.6 Recreacions i falsejaments

Com a norma general en els programes informatius no hi haurà lloc per a cap mena de ficció. Si per alguna circumstància excepcional en una peça informativa s'hi incorpora una escena de ficció, caldrà que l'espectador o oient tingui una constància inequívoca del caràcter no-real que tenen les imatges o els documents sonors. Es pot acceptar, en determinades condicions, les escenificacions fetes per persones que intervenen en reportatges, sempre que aquestes accions siguin habituals i suposin un recurs d'imatge o de so per a la peça informativa i no en siguin el fonament.

2.1.7 Càmeres i micròfons ocults

L'ús de càmeres i micròfons ocults no ha de ser una pràctica gens habitual. Se'n pot fer un ús excepcional quan concorrin aquestes dues circumstàncies: que el material que es pugui obtenir estigui al servei d'una informació de gran interès públic i que la informació no es pugui obtenir o explicar de cap altra manera.

2.1.8 Anonimat i dissimulacions d'identitat

En circumstàncies normals, les persones a les quals es demani informació han de poder reconèixer i identificar els professionals de la CCRTV. En conseqüència, els periodistes no acostumaran a dissimular la seva condició professional i, menys encara, no es faran passar per persones que actuen des d'una altra professió o un altre rol.

Com en el cas de l'ús de càmeres ocultes, hi pot haver circumstàncies excepcionals en què la disfressa de rol o la dissimulació d'identitat activa sigui imprescindible per aconseguir un material de interès manifest que no pugui ser obtingut per altres vies.

2.2 Llibertat

2.2.1 Secret professional

Es tracta d'un dret constitucional tant per al periodista com per a la font. Aquesta pot demanar mantenir el seu anonimat com a circumstància excepcional. Per usar la font de manera anònima s'hauran de valorar aquestes circumstàncies: si no hi ha cap altra manera d'obtenir la informació, si aquesta és de gran rellevància, si la font és altament fiable i si la revelació de la font pot posar en perill la seva integritat. Els informadors sospesaran curosament la concurrència d'aquestes circumstàncies abans d'acceptar l'anonimat de la font i, si és possible, consultaran amb els seus caps la decisió. Però, un cop presa, la CCRTV empararà el compromís adquirit i defensarà el manteniment del secret professional.

2.2.2 Independència del poder polític

Els mitjans de comunicació de la CCRTV han d'explicar allò que passa de la manera més completa i rigorosa possible sense sotmetre's a les restriccions o pressions dels poders polítics. Més enllà dels condicionaments legals, hi pot haver circumstàncies molt concretes en què es pot contemplar la difusió d'informació a instàncies de les autoritats: quan puguin estar en joc vides humanes o per raons de seguretat o de salut pública.

2.2.3 Independència de servituds comercials

Tot i que la indústria audiovisual no pot viure al marge dels imperatius financers i que aquests, poc o molt, acaben tenint un pes en els continguts de les programacions, es procurarà per tots els mitjans possibles que la informació quedi incòlume als condicionaments comercials. Així doncs, i basant-se en aquest principi general, caldrà que les direccions de les emissores desenvolupin un codi intern respecte a la relació entre les informacions i els patrocinis, les referències de marques, la publicitat estàtica, els agraïments...

2.2.4 Conflicte d'interessos

Tot el personal que d'una forma directa o indirecta estigui relacionat amb la informació ha de sentir-se independent de qualsevol conflicte d'interessos i no ha d'estar lligat a cap interès més que al d'atendre el servei públic d'informació d'una forma precisa, completa, rigorosa, equànime i plural. Si per qualsevol circumstància personal o professional algú pensés que fer això no li és possible, ho hauria de comunicar immediatament als seus responsables. (Vegeu el capítol IV)

2.3 Responsabilitat

2.3.1 Primacia de la vida i de la seguretat de les persones

Si hi pot haver alguna raó per limitar la tasca informativa o per escapar la difusió de la informació aquesta serà la de contribuir a salvar alguna vida o la d'evitar patiments a alguna persona. En conseqüència, si

s'arribés a donar el cas que un periodista es trobés en una situació límit d'haver de triar entre acomplir la seva missió informativa o prestar un ajut humanitari bàsic, s'haurà de decantar per aquest segona opció.

Per obtenir la informació no es duran a terme accions o procediments que posin en perill la vida o la integritat tant del mateix professional com d'altres persones.

2.3.2 Privadesa i invasió de la intimitat

El dret dels individus a veure respectada la seva intimitat ha de ser constantment sospesat amb el dret a transmetre i a rebre informació d'interès. En general, el dret del públic a rebre informació haurà de prevaler quan les accions dels individus tinguin lloc en espais públics o quan siguin notòries per raó del caràcter públic de la persona en qüestió o per la publicitat ja donada al fet. En canvi, haurà de ser molt justificada per l'interès públic la revelació de trets o conductes de caràcter íntim de les persones quan aquestes esdevinguin dins d'àmbits privats. Els professionals dels mitjans de comunicació no actuaran de manera intrusiva.

La descripció de certes activitats pot quedar justificada quan es tracti de conductes que, tot i ser privades, tinguin efectes adversos per a terceres persones o quan es tracti d'activitats clarament delictives o antisocials. Però això no hauria de justificar que sigui vulnerat el dret a la intimitat dels familiars de les persones implicades en els fets narrats.

També, i com a norma general, es mantindrà l'anonimat de les persones que hagin estat víctimes de violacions o d'altres delictes sexuals sempre que un tribunal no en desveli la identitat per algun motiu o que sigui la persona afectada qui vulgui sortir a la llum pública.

Així mateix, com a norma general, no s'esmentaran els antecedents penals de les persones que hagin comès delictes que legalment ja es considerin prescrits o dels quals ja s'hagi purgat la pena. Però hi podrà haver excepcions quan l'interès informatiu sigui evident, com podria ser el cas de violadors reincidents o de penes per delictes que hagin tingut molt ressò polític.

En general també es mantindrà l'anonimat de les persones benefactores d'alguna causa (mecenatge, donació d'òrgans...) quan aquestes ho sol·licitin.

La imatge de les persones no pot ser usada lliurement en qualsevol cas o situació sense comptar amb el seu consentiment. Pel mateix motiu cal anar amb cura a no utilitzar de forma reiterada les imatges d'arxiu. (*) (Vegeu també 3.1.2)

2.3.3 Imatge dels menors

La protecció dels menors serà matèria en què els professionals dels mitjans hauran de posar una cura molt especial. Els menors no podran ser objecte de programes en què estiguin exposats al sofriment, al

ridícul o a la sobreexplotació. En cap cas han d'aparèixer si no es compta amb el consentiment dels pares o tutors.

En els programes informatius només es difondran o es demanaran declaracions a nens o joves quan la matèria informativa sigui clarament propícia a comptar amb la seva opinió, i mai en casos en què estiguin sotmesos a circumstàncies emocionals extraordinàries.

La legislació vigent prohibeix expressament emetre imatges de menors de 16 anys relacionades amb fets delictius. També cal tenir present la prohibició legal de divulgar les dades relatives als infants que, provenint de famílies desestructurades, són donats en adopció o van a viure en centres d'acollida. Pel que fa als menors entre 16 i 18 anys, la llei no prohibeix explícitament emetre imatges de joves d'aquesta edat; amb tot, la protecció que mereixen exigeix no abusar d'aquelles imatges que facilitin una ràpida i clara identificació del jove. (*)

(*) Les directrius dels dos epígrafs anteriors han d'aplicar-se també quan les imatges provenen de països distants, si bé és cert que els professionals podran fer una distinció entre un context proper i un context llunyà per discernir fins a quin punt és imprescindible preservar la identitat de les persones que hi apareixen.

3 TRACTAMENT ESPECÍFIC DELS TEMES D'INTERÈS ESPECIAL

En aquest capítol es desenvolupen algunes qüestions que afecten el conjunt de la programació, inclosos els espais informatius, i sobre les quals el Consell d'Administració vol parar un esment especial.

3.1 La defensa dels drets fonamentals

3.1.1 Protecció de la infància

És voluntat de la CCRTV preservar l'audiència infantil d'aquells continguts que puguin suscitar actituds agressives i indesitjables, o induir a idees destructives. En conseqüència, en les emissions destinades al públic infantil s'evitaran:

- a. Les escenes de violència, especialment les que tinguin com a escenari un ambient familiar similar al de l'infant. En els gèneres fantàstic i d'aventures es vetllarà perquè la violència no s'hi manifesti d'una manera innecessàriament gratuïta o efectista.
- b. La formulació de missatges contra la dignitat de les persones, o que comportin discriminació per raó d'ètnia, sexe, religió, ideologia o procedència social o territorial.
- c. Els missatges i escenes que els puguin incitar al consum de qualsevol tipus de droga.
- d. Aquelles seqüències o comentaris que puguin induir a la ludopatia.
- e. Les paraules innecessàriament malsonants, així com l'ús deliberadament incorrecte de la llengua.
- f. Els comentaris i escenes d'explícit contingut sexual que, sense valor informatiu o educatiu, puguin afectar la sensibilitat dels més joves, en

programes especialment dirigits a l'audiència infantil i juvenil, inclosos els talls publicitaris i les promocions d'altres espais.

g. L'emissió de programes destinats a crear un star-system infantil, en què els infants mostren les seves presumptes aptituds artístiques, amb clara vocació d'imitar el món dels adults.

El punt horari que marca la línia divisòria entre una programació familiar per a tots els públics i una programació adulta es fixa de les 6 a les 22 hores.

En la programació i els espais publicitaris i d'autopromoció que s'emeten abans d'aquesta hora s'ha de tenir en compte que hi pot haver una presència important de públic infantil, de manera que han d'adequar els seus continguts a aquesta circumstància.

(Vegeu també les directrius respecte a l'ús de la imatge dels menors a 2.3.3 i les directrius relatives a la publicitat adreçada als infants a 3.14.)

3.1.2 La defensa de l'honor i la intimitat

Les emissores de la CCRTV no provocaran danys i descrèdit injustificat a persones físiques o jurídiques i a institucions. En els casos en què la informació afecti la dignitat i la honorabilitat de les persones o les institucions, les notícies només es difondran quan es tracti d'un fet innegable, l'autenticitat del qual s'hagi comprovat per diverses fonts, i quan resultin necessàries des de la perspectiva de l'interès públic.

S'entendrà com a intromissió il·legítima a l'honor la imputació de fets amb falta de veracitat. L'agressió al dret a la intimitat es produeix quan es fa pública una informació sobre fets verços de la vida privada d'un particular que no són d'interès públic i no es compta amb el consentiment o l'autorització legal per fer-ho.

Quan sigui evident que s'ha comès difamació, calúmnia o atemptat contra l'honor, la intimitat o la pròpia imatge, l'emissor haurà de rectificar les informacions i opinions que hi tinguin relació, amb la diligència i el tractament adequats a la circumstància, sense eludir, si calgués, la disculpa. La petició de rectificació, acompanyada de la documentació que li doni suport, s'ha de dirigir al director del mitjà corresponent, el qual, abans de decidir sobre la seva procedència, consultarà els professionals autors de la informació.

3.2 La llengua

La CCRTV neix el 30 de maig del 1983. Té com a objectiu principal contribuir de forma decisiva a la normalització lingüística i cultural de Catalunya. Per aquest motiu es va determinar que:

a. "La llengua catalana és el vehicle que obre les empreses de la CCRTV al món. [...] La llengua vehicular catalana serveix també per aproximar les emissores de la CCRTV als ciutadans d'expressió castellana del nostre país, que hi han de trobar acollida i sentir-les com a referents propis".

b. El llenguatge emprat "no pot ser groller ni desagradable" de manera que pugui ferir la sensibilitat de l'audiència". [...] "S'ha de tenir una cura especial amb el llenguatge emprat en els programes infantils".

c. La CCRTV "ha de ser una potent eina de normalització lingüística i cultural, i s'ha d'entendre la normalització lingüística no simplement com un instrument de divulgació sinó també, i sobretot, com un instrument de foment de l'ús de la llengua catalana".

En l'actualitat aquest objectiu pel qual es va crear la CCRTV continua ben vigent, més encara quan en el nostre país hi ha un nombre creixent i significatiu de nous ciutadans que provenen de tots els continents. Per això, la divulgació i el foment de l'ús de la llengua catalana ha de ser, sense excepcions, un dels seus objectius fonamentals.

En aquest sentit, els criteris sobre l'ús de la llengua són els següents:

- Els locutors, conductors, entrevistadors i col·laboradors fixos, així com persones contractades per les empreses de la CCRTV (amb contracte laboral, mercantil o per obra determinada) utilitzaran sempre la llengua catalana quan estiguin en antena. L'ús d'altres llengües serà excepcional i motivat, recomanant sempre que sigui possible la traducció simultània.

- En el conjunt de la programació televisiva i radiofònica es donarà prioritat en igualtat de condicions a la presència de convidats, especialistes o testimonis dels àmbits artístic, cultural, científic, social, econòmic, etc., d'expressió lingüística catalana o que siguin capaços d'expressar-se en català, tal com correspon a una corporació audiovisual que té el català com a llengua pròpia.

- A l'hora de recollir testimonis amb declaracions que il·lustrin cròniques informatives o reportatges, tenint en compte el seu valor informatiu, es donarà prioritat en igualtat de condicions a les que siguin en llengua catalana.

- Les comunicacions escrites rebudes als programes (correu electrònic, carta...) susceptibles d'incorporar-se als espais en qualitat de continguts, seran transcrits o llegides en llengua catalana, amb independència de la llengua en què s'hagin rebut.

- En la cita de títols d'obres literàries, cinematogràfiques, etc. en què no es pugui mantenir la llengua original es traduirà sempre al català.

- Es prendran les mesures adequades per procurar que la publicitat emesa per les emissores de la CCRTV sigui en llengua catalana. Es fomentaran acords amb els anunciants per garantir l'acompliment d'aquest principi.

- Les variants lingüístiques del català seran presents en els programes de les emissores de la CCRTV, tant per fidelitzar els parlants de tot el domini lingüístic com perquè els radiooients i els telespectadors es familiaritzin amb la diversitat de les varietats territorials de la llengua. En els doblatges se seguirà adoptant la varietat estàndard.

- Els telefilms, pel·lícules i sèries de ficció creen, inevitablement, models lingüístics (perquè afecten la qualitat de la llengua) i sociolingüístics (perquè imposen uns determinats usos lingüístics). Per això, també en aquests casos és convenient que, sense afectar la versemblança de l'acció, sigui possible visualitzar la integració dels personatges en la comunitat lingüística catalana així com divulgar els models i registres lingüístics escaients.

- La utilització digna i comunicativament eficient de la llengua catalana implica garantir-ne un ús correcte, culte, educat i adaptable als diversos registres per part dels locutors, conductors, entrevistadors i col·laboradors de les empreses de la CCRTV.

- Els mitjans de la CCRTV seran especialment curosos a evitar ambigüitats quan transmetin informació sobre els actors individuals, col·lectius o institucionals que integren el nostre país, utilitzant una terminologia que remeti prioritàriament a l'espai català de comunicació. Així els termes *país, llengua, nació, nacional, govern o parlament*, sempre faran referència a Catalunya.

La voluntat d'aquestes propostes sobre l'ús de la llengua catalana és la d'avançar cap a la utilització de la llengua catalana en totes les situacions televisives i radiofòniques.

3.3 L'accés dels grups polítics i socials

La CCRTV garanteix l'accés a les seves emissores dels grups polítics i socials més representatius. Els mitjans audiovisuals públics de Catalunya han de fomentar l'educació cívica de la ciutadania i, per això, cal una política informativa en favor de la potenciació del teixit associatiu i de la societat civil i la seva presència en els programes i espais informatius, per donar a conèixer els seus objectius socials i les seves activitats.

La presència d'aquests col·lectius de ciutadans als mitjans de comunicació de la CCRTV vindrà determinada per criteris objectius, com ara la representació parlamentària, la implantació política, sindical, social i cultural, i l'àmbit territorial d'actuació.

En els períodes electorals, d'acord amb la legislació electoral i la llei de creació de l'ens, el Consell d'Administració elaborarà els criteris per a la cobertura informativa en els mitjans de la CCRTV a fi de fer possible el màxim respecte al pluralisme i al dret dels ciutadans a la informació.

3.4 Els sondejos d'opinió, les enquestes i les dades estadístiques

La CCRTV i les seves empreses filials no només garanteixen el compliment de la legislació sobre sondejos electorals, sinó que també s'imposen el rigor pel que fa a la informació sobre sondejos d'opinió. Els sondejos s'han d'utilitzar com un complement positiu de la informació, i no s'han de concebre mai com un instrument de desinformació tendenciosa de l'opinió pública. En tots els sondejos es posarà molta cura a garantir el principi de neutralitat en l'exposició dels resultats; a

més, s'hi inclourà un comentari tècnic que ponderi el valor atribuïble a aquests resultats.

En els sondejos encarregats per empreses filials de la CCRTV, s'acompanyarà l'exposició dels resultats amb la descripció de la fitxa tècnica de l'enquesta (nom de l'emissora que l'ha encarregat i de l'empresa especialitzada que l'ha realitzat; mida de la mostra, marge d'error i sistema emprat en el treball de camp).

En els sondejos publicats per mitjans de comunicació aliens a la CCRTV, se citarà sempre el mitjà de comunicació, l'empresa que l'ha realitzat i l'entitat que l'ha encarregat. Igualment, i amb independència de quina sigui la valoració feta pel mitjà que l'ha publicat, les emissores de la CCRTV posaran cura especial en el manteniment del principi de neutralitat.

A l'hora d'emetre percentatges, dades, resultats o de donar informacions comparatives, tenint prèviament en compte el valor informatiu, es facilitaran primer les que afectin a Catalunya i a la resta de territoris de parla catalana.

3.5 La violència, el dolor i el patiment

3.5.1 La violència contra les dones

Els mitjans de la CCRTV consideraran la violència contra les dones una violació dels drets humans i un atemptat contra la llibertat i la dignitat de les persones. En conseqüència observaran les directrius següents:

- Es revisarà la difusió dels continguts audiovisuals perquè les programacions d'entreteniment –pel·lícules, sèries, dibuixos...- siguin coherents amb la línia pedagògica de les institucions educatives en els temes de prevenció i de sensibilització contra la violència en general i a la violència de gènere en particular.

- No es tractaran els casos com a fets aïllats, sinó com un aspecte més de la violència que genera la nostra societat. Es posarà de relleu la existència de la violència psicològica, així com en la importància de la corresponsabilització de tota la societat per fer front a aquest fenomen.

- Es farà visible la resolució positiva dels casos de violència contra les dones i, sobretot, s'atorgarà rellevància informativa a la recuperació de les dones agredides.

- Es divulgaran els aspectes innovadors de la legislació amb tot el conjunt de mesures protectores i de recursos públics destinats a la prevenció i erradicació de la violència contra les dones.

- Es respectarà el dret a l'anonimat i la intimitat de les dones agredides i no se'n mostraran imatges sense consentiment previ.

- Es tractarà d'una manera igualitària homes i dones, i no es reproduiran estereotips i tòpics que contribueixen a frivolitzar, banalitzar o justificar la violència o la discriminació contra les dones.

- S'evitaran les imatges i les expressions verbals sensacionalistes, morboses o dramàtiques en les informacions sobre violència contra les dones. També s'evitarà presentar els maltractaments o els assassinats com a "crims passionals", perquè això indueix a creure que la responsabilitat de l'agressor està disminuïda per una obcecació invencible i també perquè pot arribar a provocar en determinats persones un efecte d'imitació.

3.5.2 Les tragèdies i les grans catàstrofes.

De les tragèdies col·lectives i de les grans catàstrofes, que produeixen escenes de gran dolor i patiment, cal diferenciar-ne tres tipus quant al seu tractament:

- a) Les que són conseqüència d'un accident natural (de la pròpia natura).
- b) Les que passin per accident involuntari (encara que hi pugui haver responsables per acció o omissió).
- c) Les que són fruit de la voluntat humana (terroristes, franc-tiradors, dementos o fanàtics de qualsevol mena).

En tots els casos, però, hi ha elements comuns: unes víctimes i uns familiars directament afectats per la tragèdia. El dolor i el patiment és un sentiment profund, íntim, i que, per tant, forma part de la privadesa de les persones.

Cal tenir sempre present a l'hora d'informar d'un fet tràgic que el valor d'una vida humana és sempre el mateix. No hi ha morts de diferents categories, de la mateixa manera que no hi ha persones de primera o de tercera categoria (com de vegades es pot donar a entendre quan utilitzem l'expressió "Tercer Món").

En cas de tragèdia, accident o catàstrofe que es produeixi en l'àmbit de difusió dels mitjans de la CCRTV, s'ha de donar prioritat a l'emissió de qualsevol mesura o recomanació que pugui salvar vides humanes o reduir el risc de perill de la població de la zona afectada.

En general, en la cobertura de fets tràgics, es tindran en compte les següents directrius:

- Cal evitar recrear-se (visualment i de paraula) en les escenes de dolor i de patiment de les víctimes de la tragèdia. També cal ser prudents amb la utilització d'imatges dels cossos humans sense vida o amb greus mutilacions. Així mateix s'eludiran els primers plans de cadàvers i de persones malferides, mutilades o preses de pànic, freqüents en aquestes situacions.

- Cal evitar especialment les intrusions en l'esfera íntima de les víctimes i dels seus familiars. Si es considera imprescindible mostrar alguna escena on es faci patent el dolor de les persones, es demanarà autorització a les persones que puguin concedir-la o s'operarà a distància i amb màxima prudència. Igualment es demanarà autorització a qui correspongui per transmetre funerals o actes relacionats amb les víctimes.

- S'haurà de tenir cura amb les reiteracions exagerades dels mateixos fets, i de les mateixes imatges, cada cop que es parla de fets tràgics, per no aprofundir encara més en el dolor de les víctimes o dels seus familiars.
- Quan hi ha hagut morts o ferits, cal extremar la prudència a l'hora de donar el nom de les víctimes. Només es faran públics un cop s'hagin reconegut oficialment i, sempre que es pugui, després d'haver-se assegurat que la notícia ha estat notificada ja als familiars.
- Es procurarà que els espectadors no puguin identificar un cadàver, excepte en el cas de personatges de gran rellevància pública i en casos en què la possible identificació del cadàver no pugui provocar, a causa de la distància, cap patiment als familiars.
- Pel que fa referència al tractament de les tragèdies del punt b, cal no prejutjar mai la culpabilitat de ningú (sigui un conductor, un constructor, un enginyer, un pilot, etc.), ni fer especulacions sobre la possible causalitat dels fets sense una base jurídica o policíaca.
- En les tragèdies ocasionades per la voluntat d'una o de diverses persones, amb ganes de fer mal, per venjança o bé per treure'n uns beneficis a canvi d'utilitzar ostatges (punt c), els mitjans de comunicació de la CCRTV no hauran d'entorpir les gestions que s'encaminin a resoldre el conflicte, per evitar que la tragèdia es produeixi o que se'n derivin mals majors.
- Cal procurar també, amb la utilització d'un missatge serè i mesurat, no augmentar el clima de pànic col·lectiu o d'alarma desmesurada que es pot produir en qualsevol gran catàstrofe.

3.6. Presumpció d'innocència i informació judicial

3.6.1 Presumpció d'innocència

La presumpció d'innocència s'ha de mantenir en totes les situacions en què es pot anar trobant successivament una persona inculpada: detenció, pas a disposició del jutge, decisió judicial sobre la procedència d'encausar, vista oral i sentència (quan aquesta és absolutòria). Cal estendre la cautela en tots i cadascun d'aquests moments, especialment en el primer, davant la possibilitat de detenció de persones innocents.

Des del moment de la detenció, no s'ha de caure en la dinàmica dels "judicis paral·lels" i s'ha d'evitar que la informació emesa passi a ser una presa de posició en favor o en contra de les persones jutjades.

Tant com sigui possible, s'ha de poder contrastar les informacions que provinguin dels cossos policials i del jutge instructor amb les que puguin oferir advocats defensors o portaveus del detingut.

3.6.2 Tractament informatiu dels judicis

L'administració de justícia té caràcter públic. És per això que els magistrats admeten generalment la presència d'informadors i, en determinades condicions, la presència d'aparells d'enregistrament. Tot i això, els mitjans de la CCRTV observaran en aquest àmbit informatiu les línies de conducta següents:

- Cal evitar l'espectacularitat en el tractament informatiu dels judicis.
- No s'emetran imatges o documents sonors que permetin identificar testimonis i víctimes quan els magistrats considerin que hi ha motius per preservar la seva intimitat.
- Caldrà tenir cura en el tractament del contingut de les declaracions de testimonis, acusats i víctimes, especialment pel que fa a presumptes delictes vinculats a la intimitat de les persones. Es tendirà a evitar els plans molt curts de qualsevol persona present a la sala de vistes, especialment si estan subjectes a una gran tensió emocional.
- Es preservarà l'anonimat dels menors que formin part del procés, sigui quina sigui la seva situació (testimonis, víctimes o acusats).
- Es faran tots els esforços possibles per contrastar, i oferir de forma equilibrada, les informacions vinculades a l'acusació i a la defensa.

En els casos en què un judici hagi tingut una forta repercussió mediàtica, les sentències absolutories mereixen ser tractades informativament de forma àmplia, per tal que sigui coneguda a bastament la situació d'innocència o no culpabilitat de les persones jutjades. Aquest criteri també serà d'aplicació en casos de detenció policíaca que hagi estat àmpliament publicitada, en cas de produir-se posteriorment la posada en llibertat sense càrrecs per part del jutge. En aquestes situacions, cal preveure la possibilitat d'incloure en la informació una valoració per part de les mateixes persones afectades o d'un portaveu, ja que han sigut els protagonistes de les informacions anteriors.

3.7 El terrorisme

En informar sobre qualsevol tipus d'acció criminal que utilitzi la violència contra les persones o les coses amb la finalitat d'obtenir beneficis o concessions de caràcter social o polític, els professionals tindran en compte els criteris següents:

- No s'adoptarà el llenguatge dels terroristes com si fos el dels informadors. Les organitzacions terroristes usen sovint expressions judicials, militars o fiscals ("executar", "alliberar", "impost", "presó del poble", etc.) per atorgar-se una pretesa condició institucional; si en les informacions s'utilitzen aquests termes, sempre s'han d'atribuir a les organitzacions terroristes.
- Se sotmetrà a la crítica més estricta qualsevol informació facilitada pels terroristes i se n'impedirà la utilització interessada dels mitjans de

comunicació. Així, doncs, es rebutjarà la reproducció completa de qualsevol manifest o reivindicació que puguin fer les terroristes, per evitar possibles apologies o exaltacions contràries a dret.

- Caldrà posar immediatament en coneixement del cap dels Serveis Informatius qualsevol dada sobre l'esdeveniment aconseguida per mitjans propis o facilitada per terceres persones.

- En casos de segrest o amenaces, caldrà abstenir-se de contactes de qualsevol mena amb els terroristes fins que no es tingui l'absoluta certesa que aquests contactes no interferiran en les accions empreses per les autoritats, ni agreujaran la situació de les víctimes.

3.8 El fet religiós

La CCRTV, com a mitjà públic que opera en un estat aconfessional, ha de ser necessàriament aconfessional. Això no obstant no ha d'ignorar o bandejar el paper que les creences religioses tenen per a molta gent. La religió, abans que res, pertany a l'àmbit privat de les persones, però és també un aspecte de la identitat dels grups socials que la practiquen i un element central de les nostres cultures.

Les empreses de la CCRTV han de respectar totes les creences, les tradicions i els costums de la societat autòctona i, alhora, han de considerar un deure contribuir a fer l'adequada pedagogia perquè les transformacions que tenen lloc actualment amb l'arribada massiva de persones novingudes siguin viscudes de manera harmònica, enriquidora i proporcionada.

Els criteris concrets per al tractament del fet religiós als mitjans de la CCRTV seran:

- Totes les religions són mereixedores de respecte i es tractaran amb respecte. També ho és, en el mateix pla d'igualtat, l'absència de creences religioses (l'ateisme i l'agnosticisme). Per a totes les conviccions caldrà un tractament informatiu plural, equànim i equilibrat.

- Això també vol dir que no s'ha de fomentar cap tipus de discriminació per motius de religió. La condició de creient d'un ciutadà en una determinada fe no invalidarà les opinions que aquest ciutadà pugui tenir en qualsevol altra matèria.

- Caldrà posar una cura especial en el tractament de tots aquells aspectes que són més essencials de cada religió: les expressions de sentiments religiosos –com la pregària, la meditació o la litúrgia-, els dogmes de fe o els continguts dels llibres o símbols que cada religió considera sagrats.

- Aquesta actitud de respecte envers les creences religioses i la seva absència no significa que s'hagi de renunciar a aspectes com la crítica (o l'humor i la sàtira en els programes d'entreteniment) a què totes les persones i institucions han d'estar sotmeses en un context democràtic. Tot i així, s'haurà de dur a terme amb el respecte pertinent als sentiments individuals i col·lectius i amb l'ús responsable i rigorós del

llenguatge.

- Caldrà fer un esforç per donar a conèixer els costums religiosos més arrelats entre els nous col·lectius amb l'objectiu d'evitar actituds de rebuig i el reforçament d'estereotips que redunden en incomprensió i marginació social.

- També s'ha de tenir present que la nostra organització s'adreça principalment, a una societat, la catalana, on l'església catòlica ha tingut i té, amb caràcter multiseular, un arrelament i una incidència social molt majoritàries i que és hereva especialment d'aquesta tradició en el pla cultural. Aquest aspecte pot ocasionar –i ocasiona de fet– en els nostres mitjans una presència més destacada d'aquesta expressió religiosa, en tots els aspectes. Aquesta realitat, difícilment qüestionable, no anirà mai en detriment d'altres creences i d'actituds envers la religió.

3.9 La ciència i la salut

Els mitjans de la CCRTV han de fer arribar a la població de forma regular, comprensible i atractiva, els avenços científics i tecnològics. Ho han de fer respectant la màxima fidelitat i exactitud a les fonts originals i evitant imprecisions i visions sensacionalistes dels fets.

En el cas d'informacions relatives a la salut, s'evitarà l'ús d'un llenguatge que pugui generar falses esperances, que causi angoixes infundades o que reforci estereotips negatius de grups de persones afectades per determinades malalties.

En informar d'aquests temes, cal evitar:

- Els errors "directes": afirmacions errònies o substancialment diferents a les de l'informe científic original.
- Les alteracions: canvis d'èmfasi en la notícia (sensacionalisme, dramatisme o optimisme exagerat); adaptació enganyosa dels conceptes científics als usos del llenguatge col·loquial; equiparació d'especulacions amb fets; traducció incorrecta de terminologia científica; i arrodoniment inapropiat de xifres.
- Les omissions de resultats significatius o de detalls considerats importants pels investigadors.
- La sobregeneralització de les conclusions i de la validesa dels resultats.

En cas de participació en la programació de les empreses de la CCRTV de persones que defensin l'esoterisme, l'ocultisme o criteris a científics, aquesta participació ha de ser contrastada amb altres que postulin un coneixement científic de la realitat, o bé s'ha d'advertir que el seu contingut no es fonamenta en criteris científics.

3.10 La immigració

La immigració és un fet social rellevant que, atesos els drets de les persones i també els avantatges que suposa també per a la nostra societat, s'ha de veure reflectit en els mitjans públics de comunicació des d'una òptica positiva, encara que sense faltar mai a la veracitat informativa.

Alguns dels criteris que prevaldran en el tractament de la immigració són aquests:

- Les notícies sobre la immigració han de defugir les generalitzacions i els tòpics i no haurien de limitar-se a divulgar situacions de conflicte i evitar les associacions indegudes dels immigrants i altres conceptes i realitats.
- S'han de donar a conèixer àmpliament les causes de la immigració, que són diverses. A més, el conjunt de les persones immigrades que hi ha actualment al nostre país és heterogeni, i s'hauria de tractar parant esment en la seva multiculturalitat.
- Entre les fonts informatives hi hauria d'haver, al costat de les versions oficials, també els mateixos immigrants, les seves organitzacions, ONG, etc.
- En els mitjans públics de comunicació, cal potenciar els programes que compten amb la col·laboració dels col·lectius d'immigrants, fent servir les seves llengües i la nostra, com a via efectiva d'integració.

3.11 La sexualitat

Com a servei públic que és, la CCRTV té l'obligació d'educar i de divulgar la vivència d'una sexualitat sana, d'ensorrar falses creences sobre la sexualitat i de generar conductes de prevenció en aquells aspectes de la sexualitat que cal prevenir: el sexisme, les agressions sexuals, les conductes homofòbiques, els embarassos no desitjats i les malalties de transmissió sexual.

Tanmateix, a pesar dels grans canvis socials i sexuals i dels coneixements que la sexologia va aportar a mitjan segle XX, la sexualitat humana encara està plena de tabús i de prejudicis. El fet de parlar obertament de la sexualitat o de mostrar imatges d'escenes eròtiques encara provoca en una part important de la nostra societat sensacions de malestar o de rebuig.

Donat que la sexualitat és un tema que genera sensibilitats diverses, la CCRTV ha de ser especialment curosa en el tractament d'aquesta matèria i els seus mitjans ho faran amb els criteris següents:

- Les imatges sobre la sexualitat no seran utilitzades per contribuir a una explotació eròtica o objectual que reforci els estereotips de gènere.

- La informació sobre l'orientació sexual d'una persona no és donarà si no és informativament rellevant. En el cas que ho sigui, es tractarà amb normalitat i respecte, considerant que totes les societats les conformen persones amb una orientació sexual diversa.
- Les escenes de sexe explícit en pel·lícules o materials de ficció hauran de ser emeses en franges horàries reservades al públic adult. Tot i que algunes vegades caldrà tenir en compte que les imatges sexuals poden tenir uns valors i un sentit formatiu que les poden fer recomanables al públic adolescent.
- No s'emetran mai imatges de sexe explícit protagonitzades per menors d'edat.
- La protecció de la identitat dels menors que hagin estat víctimes d'agressions sexuals serà total. La preservació de la identitat també es farà extensible als familiars i amics de la víctima.

3.12 La participació de l'audiència

Per facilitar la participació de l'audiència, alguns programes proposen votacions telefòniques o electròniques entre els oients i espectadors sobre matèries d'actualitat. Aquesta activitat no s'anomenarà mai sondeig o enquesta, sinó únicament "votació", i serà presentada com una expressió espontània de l'audiència amb l'advertiment que no té el rigor d'una mostra representativa de l'opinió pública.

En l'establiment dels filtres i dels procediments de selecció d'aquests missatges, els responsables del programa tindran cura de respectar la pluralitat i, alhora, els criteris presents en aquesta Carta de Principis.

3.13 L'ús de l'humor, la ironia, la sàtira...

L'humor i la sàtira constitueixen una dimensió molt important de la democràcia. La capacitat de dessacralització que implica el tractament humorístic i satíric de fets i persones és un element fonamental per a una ciutadania crítica i participativa. No obstant, en els programes informatius el component d'ambigüitat de la sàtira pot donar lloc a la confusió sobre la natura i els objectius d'una emissió, i diluir la capacitat explicativa dels fets. Per això, els telenotícies i els butlletins informatius no utilitzaran ni l'humor ni els continguts satírics. En la resta dels programes informatius se'n farà un ús restringit, sempre que les intervencions i imatges satíriques siguin presentades de forma clara i identificables per l'audiència.

3.14 La publicitat

- El Consell d'Administració establirà periòdicament les normes per emetre la publicitat comercial, que formaran part de les condicions de contractació de les diferents empreses filials de la CCRTV. Aquesta "Carta de Principis" és d'aplicació de forma general a tots els espais publicitaris emesos pels mitjans de la CCRTV.

- La llengua usualment emprada en la publicitat serà la catalana, d'acord amb el que estableix l'article 25.1 de la Llei de Política Lingüística. La Corporació fomentarà la subscripció d'acords amb els anunciants per garantir aquest principi i facilitar la traducció i el doblatge d'anuncis produïts en una altra llengua.
- Els espots publicitaris no poden difondre idees de contingut filosòfic, polític o religiós ni propaganda subliminar. Els espais publicitaris de les organitzacions polítiques només són admesos en període de campanya electoral i es regularan d'acord amb el que s'estableixi en la normativa electoral. La CCRTV no admetrà publicitat de grups religiosos, ni que institucions de caràcter religiós patrocini cap dels seus espais.
- Els continguts de la publicitat no podran instar ni permetre comportaments antisocials o actituds insolidàries. No podran ofendre els sentiments ni les conviccions morals de les persones.
- No s'emetrà anuncis en què es discrimini les persones per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.
- Es presentaran de forma inequívoca els termes científics perquè no hi hagi cap possible error d'interpretació. Els termes "garantia", "denominació d'origen", "homologació", "control", "producte natural", etc. hauran de respondre a la realitat. Tampoc no seran admeses enquestes d'opinió o de mercat que no acreditin rigor en l'execució i en les conclusions. Per a tota aquesta publicitat es requerirà l'aportació de proves documentals.
- Les empreses de la Corporació vetllaran per garantir el respecte més escrupolós a les normes sobre publicitat de medicaments, begudes alcohòliques, tabac, jocs i altres productes que dictin les administracions competents.
- Els anuncis publicitaris no poden provocar el descrèdit ni la confusió, directes o indirectes, d'una empresa competidora, dels seus productes, activitats o signes distributius. La publicitat comparativa només serà admesa quan es basi en dades essencials i demostrables.
- Els anuncis adreçats als infants hauran de respectar el principi de protecció a la infància continguts en aquesta carta i, en particular els següents:
 - a. Els anuncis no contindran afirmacions ni imatges que puguin resultar perjudicials per a l'infant o que abusin de la seva ingenuïtat, perquè no es puguin sentir frustrats o inferiors per no poder obtenir el producte anunciat, o perquè no puguin creure que la seva felicitat depèn de la possessió del producte. S'evitarà qualsevol aspecte que pugui crear confusió.
 - b. No serà admesa la publicitat que inciti la violència, ja sigui mostrant objectes que poden resultar perillosos, ja sigui amb escenificacions realistes d'ambients bèl·lics o agressius. Per a l'admissió de la publicitat d'alguns productes adreçats als infants,

els anunciants hauran d'aportar els documents que certifiquin que els productes compleixen les normes d'innocuitat.

- c. Quan la publicitat s'adreça majorment als infants es procurarà que el contingut de locució i d'imatge sigui formatiu i exalti els valors cívics, socials, culturals i ecològics.
- d. L'actuació d'infants com a actors principals en anuncis només serà autoritzada en el cas de productes dedicats a la infància: salut i higiene, roba, alimentació, literatura i jocs educatius, educació, elements esportius i joguines, amb les limitacions establertes en les normes presents.

- Els blocs publicitaris seran identificats clarament dins de la continuïtat de la programació per mitjà de senyals visuals (molinetes, cortinetes) o sons, segons el mitjà de què es tracti. Els programes patrocinats identificaran, a l'inici, l'empresa patrocinadora. En cap cas podran patrocinar-se els telenotícies; i pel que fa a la resta de programes de caràcter informatiu, es podran adoptar patrocinis que no posin en perill la integritat de la informació.

- No s'emetrà publicitat gratuïta en els mitjans de la CCRTV, excepte en aquells casos en què, per raons d'interès general relacionades amb la funció de servei públic, el Consell d'Administració així ho dictamini.

4 CODI ÈTIC : CONFLICTES D'INTERESSOS

Les activitats externes –remunerades o no- que puguin dur a terme els professionals dels mitjans de la CCRTV han d'estar subjectes a una normativa, no només per les incompatibilitats laborals que se'n puguin despendre, sinó també pels possibles efectes sobre la tasca professional. Això últim té una importància molt especial en el cas dels periodistes dels Serveis Informatius, que han de dur a terme la seva feina sense sentir-se condicionats per cap altre interès que no sigui d'interès públic, però afecta també el conjunt dels professionals de la CCRTV.

D'acord amb aquest mateix criteri, cal regular també aspectes com l'acceptació d'obsequis o viatges, per evitar que puguin comprometre la funció professional o que pugui semblar que la comprometen, ja que les empreses de la CCRTV i els seus treballadors han de vetllar en tot moment per oferir una imatge d'integritat i d'independència.

4. 1 Incompatibilitats professionals

- El personal de la CCRTV i empreses filials no podrà dur a terme altres activitats en el sector públic o privat sense autorització prèvia. Per obtenir aquesta autorització, s'haurà de presentar una sol·licitud de compatibilitat (d'acord amb la Llei 21/1987 de 26 de novembre, d'incompatibilitats de personal al servei de l'Administració de la Generalitat).

- Així mateix s'haurà de tenir en compte que les activitats externes a les quals un professional ⁽¹⁾ demani accedir en cap cas han de significar una possible

¹ Locutors, conductors, entrevistadors i col·laboradors fixos, així com persones contractades per les empreses de la CCRTV (amb contracte laboral, mercantil o per obra determinada)

alteració de la graella de programes o del seu tractament.

- Els professionals amb responsabilitats en el contingut dels programes no podran aparèixer en anuncis publicitaris o participar en promocions comercials.
- Els professionals dels Serveis Informatius vetllaran en tot moment, i d'una forma molt escrupolosa, perquè cap informació no contingui elements que puguin ser considerats una forma de publicitat encoberta.
- No es podran fer col·laboracions amb altres mitjans de comunicació si no es compta amb una autorització escrita de la Direcció.
- La participació en activitats que puguin comportar l'entrada en conflicte amb els objectius i valors establerts al Punt 1, Principis Generals, d'aquesta Carta s'haurà de posar en coneixement de la Direcció, que valorarà si poden comprometre, o semblar que comprometen, la funció professional.²
- Per participar en presentacions d'actes públics o celebrar conferències es requerirà també una comunicació prèvia a la Direcció, que ho valorarà en el mateix sentit indicat en el punt anterior. Aquest criteri també afectarà les possibles col·laboracions en activitats promogudes per organismes o entitats sense afany de lucre, que es guiaran per criteris bàsicament altruistes, amb la finalitat de salvaguardar la imatge de la CCRTV i dels seus professionals.

La gestió i la decisió en els casos d'activitats concurrents o que puguin estar dins del que preveu la Llei 21/87 del 26 de novembre serà responsabilitat de la Comissió Corporativa d'Incompatibilitats, la qual prendrà en consideració els informes de les direccions d'empreses. En tots els casos, el Consell d'Administració en serà informat.

4. 2 Regals i viatges

- Cal refusar tota mena de regals, per descomptat en metàl·lic però també en espècies, que puguin comprometre la funció professional o que pugui semblar que la comprometen.
- Els professionals amb responsabilitats en el contingut dels programes no acceptaran ser convidats a viatges sufragats per partits polítics, altres organitzacions, empreses o particulars. La Direcció podrà autoritzar excepcions a aquesta norma en circumstàncies molt especials en què hi concorri l'interès informatiu, i sempre amb la condició que la invitació no interfereixi en el criteri editorial.

4. 3 Premis

La destinació dels premis, ja sigui amb dotació econòmica o sense, que es concedeixin a treballs produïts en l'àmbit de la CCRTV i empreses filials queda subjecta a la norma publicada pel PAO (Processos, Auditoria i Organització) de la CCRTV.

² Esmena introduïda el 3/12/07.

5 PROCEDIMENTS

5.1 Vigència

Aquest document tindrà una vigència de sis anys, passats els quals el Consell en revisarà el contingut. Això no obstant, el Consell podrà revisar-lo per mitjà d'un acord adoptat per majoria qualificada.

5.2 Comunicació externa i interna

Aquesta Carta de Principis serà divulgada a través dels diversos sistemes a l'abast (paper imprès, web de la CCRTV, etc.) perquè el públic en tingui coneixement. Cal no oblidar que els principis i criteris que conté són, principalment, un compromís adquirit amb la societat que servim.

Així mateix, els directius de les empreses filials de la CCRTV adoptaran les mesures adequades per difondre aquesta Carta de Principis entre tota la plantilla.

5.3 Desenvolupament de la Carta

A partir d'aquests principis, que informen el comportament de tots els mitjans de la Corporació, les direccions dels mitjans promouran la redacció de normes i orientacions sobre el tractament dels temes de més interès o més polèmics. Aquestes normes i orientacions s'hauran de redactar amb la màxima participació dels equips professionals afectats i, un cop adoptades inicialment en els respectius consells de direcció, s'elevaran al Consell d'Administració perquè les ratifiqui.